

[Fischer]

on vil blive taget egentligt hul på disse forhold. Men det er jo også indlysende, at der på musikområdet som på øvrige samfundsområder må tages hensyn til den aktuelle økonomi.

Vi hører nu, hvorledes socialdemokratiet som oppositionsparti er blevet iøjnefaldende gavmild og fuldt ud vil imødekomme de fremsatte ønsker om udvidelser på musikområdet. Mange vil nok mene, at der her er en påfaldende kontrast til dengang, da partiet havde regeringsansvaret.

Ja men gavmildhed er da indlysende godt, især for modtageren. Er dansk musikliv på den anden side egentlig ikke bedst tjent med, at dets interesser varetages af et bredt flertal i folketinget, selv om det måtte betyde, at ønskerne kun delvis og gradvis bliver imødekommet? Musiklivet kunne jo også komme ud for ubehagelige overraskelser, hvis man kunne forestille sig en fremtidig situation, hvor der igen kom en socialdemokratisk regering, hvor der igen kom en socialdemokratisk finansminister med et sparenotat, der slog alt det i stykker, man havde givet som oppositionsparti. Vi har jo tidligere set et sparenotat fra en socialdemokratisk finansminister, hvor ingenting blev friholdt, heller ikke kulturen.

I den konservative folketingsgruppe ser vi det som en vigtig opgave, at vi får en sund udvikling i dansk musikliv, gerne med vægt på en decentral udvikling, som kommer virkelig mange til gode. Vi finder det afgørende, at der lægges vægt på kvalitet, som mange kan have glæde af.

Vi er villige til i den kommende tid i kulturudvalget at se nærmere på områder, hvor der er akutte behov. Men hvad angår den samlede strategi, må vi have tid til at afveje de forskellige forhold i forhold til hinanden og også med de budgetmæssige muligheder.

Jeg synes, det er udmærket, at ministeren nu har bebudet snarlige forhandlinger mellem stat, amter og kommuner om en mere naturlig byrdefordeling, der indebærer et ændret, men ikke svækket statsligt engagement. Det tror jeg at alle kan have glæde af.

Hanne Severinsen (V):

Jeg vil gerne starte med det, som vi i venstre især glæder os over ved disse lovforslag, og det er spørgsmålet om, at man nu fjerner

den uretfærdige særbeskatning af komponister og forfattere, som har bestået, så vidt jeg har forstået, siden 1930'erne. De har via deres organisationer måttet betale 10 pct. af deres indtægter, og det bliver nu aftrappet. Så kan man selvfølgelig alt efter temperament sige, at 10 år er længe, men det virkelig gode er, at princippet nu bliver forladt én gang for alle, og jeg ved, at vores tidligere kulturordfører, fru Mette Madsen, der nu er kirkeminister, virkelig har gjort, hvad hun kunne for at få denne sag igennem, så også for hende er det en virkelig god ting, der sker nu.

Spørgsmålet om musikrådet, der skal have den endelige kompetence, er jo et led i regeringens moderniseringsprogram. Vi skal have tydeliggjort, hvem der har kompetencen, og ministeren skal ikke sidde og have en overdommerfunktion. Det er vigtigt at vide, hvem der tager beslutningerne, og det er så det, der ligger i forslaget.

Udskyldelsen af revision af musikloven er vi måske ikke ligefrem jublende lykkelige over. Vi forstår på den anden side godt, at det er vigtigt, at man får set nøje på, hvem der skal betale hvad, ikke nødvendigvis for at spare penge, men netop for at finde en mere hensigtsmæssig måde for samvirket mellem det statslige engagement og det lokale engagement, og det gælder naturligvis også på det økonomiske område.

Skulle der være nogle akutte behov, håber vi også, at man i udvalget kan finde frem til nogle dele af musikloven, som man måske kunne tage hul på, men ellers håber vi, at der snart kommer gang i en egentlig revision af musikloven. Det er jo ikke bare et spørgsmål om selve det at formulere et lovforslag, det er også et spørgsmål om, hvem og hvordan man skal betale.

Vi kan altså støtte lovforslagene.

Birthe Hansen (SF):

Som det allerede er sagt, fik kulturministeren jo revisionen af musikloven udsat et år i sidste folketingssamling, fordi musikrådet ikke var færdigt med at gennearbejde forslaget til en revision af loven. Kulturministeren lovede så at komme med et musiklovsforslag i denne samling.

Nu er statens musikråd færdigt, men alligevel kommer ministeren så og ønsker revisionen udsat endnu et år. Og hvorfor nu det?